

CONGRESUL COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al C. C. al P. C. R.

Dragi tovarăși și tovarăse,

Primul Congres al țărănimii cooperatiste din România socialistă coincide cu începutul primăverii, care descătușează uriașele forțe creatoare ale vieții, vestește redeşeptarea și înflorirea naturii. Aceasta simbolizează primăvara satului românesc întinerit de seva dătoare de viață a socialismului, de munca harnică a țărănimii, simbolizează însuși viitorul luminos de prosperitate și civilizație al patriei noastre socialiste. (Vii aplauze).

Congresul marchează o nouă etapă în dezvoltarea satelor, reprezintă un eveniment de importanță deosebită în viața întregii țări. El va determina, fără îndoială, un nou și puternic avânt al agriculturii cooperatiste, consolidarea și înflorirea continuă a tuturor cooperativele agricole de producție, creșterea contribuției țărănimii la sporirea avuției naționale, la dezvoltarea multilaterală a patriei. (Aplauze puternice).

Vă rog să-mi permiteți să adresez participanților la primul Congres al cooperativele agricole de producție, întregii țărâni din patria noastră, salutul cald al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Socialiste România și urări de deplin succes în desfășurarea lucrărilor Congresului. (Aplauze puternice).

Măsurile economice și organizatorice stabilite de partid, crearea uniunilor cooperatiste, ca și proiectele noului statut al cooperativele de producție și al Casei de pensii, au fost primite cu însuflețire și aprobare deplină de către toți oamenii muncii de la sate.

În dezbaterile purtate timp de aproape trei luni în adunările generale ale cooperativele, în conferințele de constituire a uniunilor ratiionale și regionale, în presă, sute de mii de țărâni, cadre de conducere din cooperative, specialiști agricoli, activiști de partid și de stat au analizat în mod aprofundat măsurile preconizate de Comitetul Central al Partidului, au făcut numeroase propuneri privind îmbunătățirea și completarea proiectelor de statut, dezvoltarea continuă a cooperativele. Se poate spune, pe bună dreptate, că documentele supuse dezbaterii Congresului sînt rezultatul consultării întregii țărâni, creația oamenilor muncii, a activului de partid și obștesc, rodul experienței și înțelepciunii lor colective. (Aplauze).

În întreaga sa activitate, conducerea partidului nostru pleacă de la convingerea că hotărârile importante care privesc viitorul țării, progresul diferitelor sectoare ale vieții economice și spirituale, trebuie chibzuite cu masele largi populare. În aceasta constă de fapt însăși esența democrației noastre socialiste, superioritatea orînduirii noi, în aceasta se concretizează principiul suprem înscris în Constituție: „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa”. (Vii aplauze). Această metodă de conducere stimulează inițiativa creatoare a maselor, întărește continuu unitatea poporului în jurul partidului și guvernului, constituie o garanție sigură a mersului victorios înainte al țării noastre. (Aplauze prelungite).

În istoria României, țărănimea a reprezentat o importantă forță a progresului social

Tovarăși,

De-a lungul istoriei milenare a poporului, datorită condițiilor naturale oferite de teritoriul României, agricultura a fost una din ocupațiile principale ale populației de pe aceste meleaguri. Încă strămoșii noștri, dacii, practica u agricultura înfloritoare pentru vremea aceea, care a atras țării lor numele de „Dacia Felix”.

În veacurile ce au urmat, țara noastră s-a dezvoltat în condiții deosebit de vitrege; ea a fost obiectul a nenumărate crotopiri, războaie și jafuri care au dezorganizat munca, au făcut ca o parte însemnată a bogățiilor țării să ia drumul străinătății, au frînat dezvoltarea forțelor de producție și au ținut pe loc timp de sute de ani progresul economic și social. În aceste vremuri, țărănimea a constituit principala forță de producție, a avut rolul hotărîtor în crearea bunurilor materiale și spirituale ale poporului român.

Niciodată în trecut țărănimea nu a beneficiat însă de roadele muncii sale. Ea a fost condamnată să ducă o viață neînchipuit de grea, de exploatare, de împilare și silnicie. Apăsată de lanțurile robiei feudale, de jugul moșierilor, lipsită de pămînt și unelte, de drepturile cele mai elementare, ea a udat pămîntul patriei, așa cum scriau poeții, cu lacrimi, cu sudoare și cu sînge.

Situația grea a țărânilor este prezentată deosebit de impresionant în jalba înaintată de deputații clăcași Divanului ad-hoc al Moldovei la 1857:

„...pînă în zioa de astăzi toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse, și noi mai nici de unele bunuri ale țerii nu ne-am îndulcit, iară alții, fără să fie supuși la nici o povară, de toată mana țerii s-au bucurat; ...noi biruri grele pe cap am plătit, oameni de oaste numai noi am dat; ...boierescuri... numai noi am îndeplinit; clacă de voe și fără de voe numai noi am dat; ...pîne neagră și amară, udată cu lacrimi, numai noi am mîncat; bătălii și resmerițe, cînd au fost, tot greul numai noi l-am dus; oști, cînd au venit, noi le-am hrănit...”

...toată bogăția, toată îmbelșugarea, brațele și sapele noastre o aduc. Cîtu-i Dunărea de mare și de largă curge riul sudorilor noastre, ... iar noi nici rînduială, nici dreptate nu am avut. Cînd ne-am jăluit, cînd ne-am tînguit, păsurile cînd ne-am spus: Ispravnicul ne-a bătut... boierul de moșie ne-a bătut; ... Boul și vaca, munca ostinelilor noastre, ... puil și găina, laptele de la gura copiilor noștri de multe ori cu nedreptul ni s-a luat.

...Vroim să scăpăm... de robia în care sîntem... să nu mai fim ai nimărui, să fim numai ai țerii, și să avem și noi o țeară...”

(Continuare în pag. a 2-a)

DESFĂȘURAREA LUCRĂRILOR

În zilele de 7—9 martie a avut loc, la București, în pavilionul Expoziției economiei naționale, Congresul cooperativele agricole de producție, eveniment de mare însemnatate în viața întregii țări.

La Congres au luat parte 5 500 de delegați și peste 3 500 de invitați.

Au fost prezenți membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de stat, miniștri.

Au asistat, de asemenea, delegațiile de peste hotare venite la Congres, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, ziariști români și străini.

La orele 9 au sosit tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu Mizil, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, precum și membrii supleanți ai Comitetului Executiv, secretarii C.C. al P.C.R., vicepreședinții Consiliului de Stat și Consiliului de miniștri care au fost întâmpinați cu îndelungi ovatii și urale.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Vasile Vilcu, președintele comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului.

În numele delegaților, vorbitorul a adresat apoi un salut frățesc delegațiilor din Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, R.P. Bulgaria, R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă, R.P. Albania, R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.P.D. Coreeană, R.P. Mongolă. S-a trecut, apoi, la alegerea organelor de lucru ale Congresului.

Congresul a adoptat apoi ordinea de zi.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Urmărită cu mult interes, expunerea a fost subliniată în repetate rînduri de vii și puternice aplauze.

În continuare tovarășul Vasile Vilcu a prezentat Raportul cu privire la sarcinile uniunilor cooperativele agricole de producție pentru

(Continuare în pag. a 8-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Doleanțele țăranilor clăcași nu și-au putut găsi însă rezolvare în vremea aceea. Chiar și după reforma agrară din 1864 — care a jucat un rol pozitiv în viața țărânimii și în general în viața țării — în agricultură au rămas puternice resturi feudale, sursă a unor îndelungi suferințe ale truditorilor ogoarelor. Nici celelalte reforme din timpul regimului burghez-moșieresc nu au schimbat în esență situația materială a țărânimii. Statisticile arată că la sfârșitul secolului al XIX-lea, mai puțin de unu la sută din totalul proprietarilor deținea mai mult de jumătate din suprafața cultivabilă a țării, iar peste 95 la sută din gospodăriile țărănești nu posedau decât 40,29 la sută din această suprafață. Cu mici schimbări, această stare de lucruri a dăinuit până la eliberarea țării de sub jugul fascist. Potrivit recensământului din 1938, 12.200 moșieri, reprezentând 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafață de 5 milioane 470 mii hectare, adică aproape tot atât cât 2 milioane 460 mii de gospodării mici țărănești. Înzestrarea tehnică a gospodăriilor mici era extrem de precară; valoarea inventarului agricol — calculată la hectarul de pământ arabil — era de 15 ori mai mică decât în Germania și de 42 de ori mai mică decât în Elveția.

Pentru a-și achiziționa uneltele de muncă țăranii trebuiau să contracteze datorii, să-și ipotecheze pământul care de cele mai multe ori încăpea pe mîna băncilor, moșierilor și chiaburilor. După datele serviciului de statistică judiciară din Ministerul Justiției rezultă că în anul 1932 totalul datoriilor țăranilor cu pământ puțin însuma peste 37 miliarde lei, ceea ce echivala în medie cu o datorie de 6.600 lei pe hectar.

Dependența țării față de marile puteri imperialiste, de monopolurile internaționale care transformaseră România în furnizoare de materii prime și produse agricole a agravat și mai mult situația agriculturii, exploatarea și pauperizarea maselor țărănești, a contribuit la adîncirea crizei agrare din țara noastră.

Viața grea, lipsa de drepturi politice, atitudinea claselor dominante și a guvernelor lor față de gravele probleme ale satului, au determinat de nenumărate ori masele țărânimii să se ridice la lupta pentru piine, pentru dreptate și libertate. În decursul secolelor țaranii români, și alături de ei țărâni maghiari, germani și de alte naționalități, care trăiau și munceau laolaltă, au luptat cot la cot împotriva exploatare și asupririi, împotriva tuturor vrăjmașilor, au apărat cu prețul vieții pământul patriei și bunurile pe care le-au creat împreună. (Aplauze). Vor rămîne memorabile în istoria țării noastre răscoala de la Bobilna din 1437, războiul țărănesc din 1514, răscoalele iobagilor conduse de Horia, Cloșca și Crișan, luptele revoluționare de la 1848. Unul din momentele istorice de neuit care va vorbi peste veacuri de uriașă energie revoluționară a țărânimii este anul 1907, anul ce a făcut să se cutremure clasele exploatare din România. Referindu-se la această răscoală, istoricul Nicolae Iorga spunea în același an în Parlament: „...țărânimia aceasta, dacă s-ar fi resemnat a trăi în această stare, lucrul ar fi fost foarte satisfăcător pentru ordinea publică, dar nu și pentru viitorul României. Căci viitorul României nu se poate răzîma — după cum nu se poate răzîma viitorul nici unei țări — decât pe mulțămirea celei mai mari părți dintre locuitorii pământului național...” (N. Iorga — „Pagini alese”, vol. II, Editura pentru literatură, 1965, pagina 332).

Multă vreme, de-a lungul milenare existențe a poporului nostru, țărânimia a reprezentat cea mai importantă forță a progresului social, purtătoarea năzuințelor de neafirmare și a sentimentului de demnitate națională. Ea alcătuia oastea vitează a lui Decebal — marele erou al dacilor —, principala forță a armatei lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu, Avram Iancu; ea a dus greul bătăliilor pentru unirea țărilor române, pentru cucerirea independenței, pentru încheierea statului național unitar român. Animată de o nețărmurită dragoste pentru glia strămoșească și de un înalt spirit de sacrificiu, țărânimia s-a ridicat în calea năvălitorilor și cotropitorilor, a apărat cu propriul ei singe independența țării, însăși ființa națională a poporului. (Vii aplauze).

În lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist, în războiul purtat de țara noastră alături de Uniunea Sovietică și celelalte forțe ale coaliției antifasciste pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste, țărânimia a dat cel mai greu tribut de singe, înscriind

numele multor eroi în cartea de aur a patriei.

Leagăn al tradițiilor și al artei minunate a poporului, țărânimia este creatoarea comorilor poeziei populare, a Mioriței, a doinelor și baladelor. În furtunile veacurilor țărânimia a rămas neclintită, păstrînd și dezvoltînd limba strămoșilor, obiceiurile, portul național, conservînd nealterate marile calități ale poporului român: hărnicia și omnia, vitejia și dirzenia. (Aplauze puternice). „Țăranii... — spunea Mihail Kogălniceanu — sînt însuși elementul cel mai puternic al naționalității române; țăranii sînt însuși țara...” (Mihail Kogălniceanu — „Discursuri parlamentare din epoca Unirii”, Editura științifică, 1959, pagina 54—55).

Misiunea de a rezolva problema agrară i-a revenit clasei muncitoare în alianță cu țărânimia

Deși a reprezentat întotdeauna marea majoritate a poporului, datorită fărîmării generate de caracterul proprietății și al relațiilor de producție, lipsită de organizare în luptă, țărânimia nu a putut să scuture singură jugul asupritorilor, să se elibereze de exploatare. Numai o dată cu apariția pe arena socială a clasei muncitoare — forța cea mai înaintată a societății — se creează pentru țărani posibilitatea desfășurării unei lupte organizate, călăuzită de un țel clar, apar zorile unei vieți noi, perspectiva lichidării exploatare și asupririi de veacuri. (Vii aplauze). Proletariatului i-a revenit misiunea istorică de a rezolva problema agrară în țara noastră, de a soluționa situația economică și politică a oamenilor muncii de la sate.

Mișcarea socialistă din România a fost preocupată încă de la începuturile ei de îmbunătățirea situației materiale și eliberarea socială a țărânimii. Pe măsura dezvoltării și maturizării clasei muncitoare, atitudinea socialistilor față de problema agrară se contura tot mai clar; ei arătau că singura soluție de izbăvire a țărânimii este lupta pentru exproprierea marilor proprietari de pământ. „Chestia țărănească nu va fi rezolvată — scria „România Muncitoare” în numărul 19 din martie 1913 — pînă ce nu este nimicită atotputernicia economică și politică a clasei marilor proprietari. Țărânimia trebuie să înțeleagă că salvarea ei este în unirea cu muncitorimea de la orașe”.

După înființarea sa, Partidul Comunist Român a militat neabătut pentru rezolvarea problemei agrare în România, pentru realizarea alianței muncitorești-țărănești. „Numai proletariatul orășenesc și industrial, condus de partidul comunist — sublinia Congresul al V-lea al partidului — poate să elibereze masele muncitoare de la sate de sub jugul capitalului și al marii proprietăți moșieresti, de ruină și de războaiele imperialiste...”.

Partidul comunist a fost acela care a organizat, în anii grei ai ilegalității, lupta muncitorilor și țăranilor, a tuturor forțelor patriotice împotriva exploatare și asupririi burghezo-moșieresti, pentru înfăptuirea năzuințelor de libertate și progres ale oamenilor muncii.

În alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea acesteia, țărânimia a participat la insurecția armată, la eliberarea țării de sub jugul fascist, la realizarea pe cale revoluționară a reformei agrare și lichidarea clasei moșierilor, la înfăptuirea revoluției populare și trecerea la construirea noii orînduirii, la victoria deplină a socialismului. (Aplauze).

Datorită luptei duse sub conducerea comunistilor de muncitori și țărani, de toți oamenii muncii, după aproape 100 de ani, aspirațiile exprimate în jalba țăranilor lui Moș Ion Roată au fost înfăptuite. Urmașii clăcașilor de odinioară sînt părtași nu numai la împlinirea aspirațiilor străbunilor lor, ei își făuresc astăzi o viață liberă și fericită la care strămoșii nici cu gîndul nu se puteau duce, o viață care depășește cu mult cele mai cu-

tezătoare visuri ale acestora. Au apus pentru totdeauna vremurile domniei exploatare și asupririi, au dispărut birurile și poveștile, boierescul și nedreptățile. Țărânimia a devenit stăpînă pe soarta sa, pe roadele muncii ei, făuritoare propriului său viitor luminos. (Vii și puternice aplauze).

Țăranii de altădată se simțeau ai nimănu, doreau să aibă și ei o țară. Pentru realizarea acestei dorințe arzătoare ei au dus o luptă neînfrică și au dat nenumărate jertfe. Astăzi țărânimia are o țară — România socialistă. (Aplauze îndelungate). Împreună cu clasa muncitoare, este stăpînă acestei țări, participă activ la conducerea treburilor statului, la făurirea noii istorii a patriei noastre. (Aplauze).

Clasa muncitoare și țărânimia — clase ce dețin rolul hotărîtor în producția bunurilor materiale și în dezvoltarea societății — sînt unite printr-o prietenie și alianță trainică, cimentată prin lupta socială comună, bazată pe interese economice și politice unitare, pe relațiile socialiste de producție existente atît în industrie cît și în agricultură. Alianța muncitorilor și țăranilor, care a constituit forța socială hotărîtoare în victoria revoluției populare și construirea socialismului, s-a dezvoltat și întărit continuu în anii transformării socialiste a satului. Unirea muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, constituie temelgia orînduirii noastre, forța care asigură progresul și prosperitatea patriei, independența și suveranitatea națională. (Aplauze puternice).

Forța și dinamismul agriculturii noastre cooperatiste

Tovarăși,

Congresul cooperativelor agricole de producție are loc la încheierea unei importante etape în dezvoltarea economică și culturală a țării, la începutul unei perioade noi de muncă creatoare a poporului pentru propășirea și prosperitatea patriei. Sarcinile fundamentale ale planului de șase ani au fost îndeplinite cu succes: forțele de producție au cunoscut o nouă și puternică înflorire, s-au consolidat și perfecționat relațiile de producție, întreaga economie s-a dezvoltat multilateral, armonios și echilibrat, pe o linie ascendentă. Sporul mediu al producției industriale în anii șesenalului de 14,5 la sută, ritmul anual de peste 9 la sută al creșterii produsului social total și veniturii naționale situează România printre țările cu cea mai rapidă dezvoltare economică.

Industrializarea socialistă, creșterea cu prioritate a industriei grele au fost factorul principal al dezvoltării tuturor ramurilor economiei, al ridicării patriei pe noi trepte de civilizație și bunăstare. (Aplauze).

Creșterea considerabilă a potențialului economic al țării este ilustrată de faptul că producția industrială globală a fost în 1965 de 2,25 ori mai mare decât în 1959. În prezent, întreaga producție industrială a anului 1938 se realizează în circa 5 săptămîni, a construcției de mașini în 15 zile, a chimiei în 9 zile. Industria și-a afirmat tot mai mult rolul de ramură conducătoare a economiei naționale, ponderea ei în venitul național a crescut de la 41 la sută în 1959, la 48 la sută în 1965.

Dezvoltarea și modernizarea industriei, introducerea cuceririlor științei și tehnicii, au determinat importante schimbări calitative în structura producției, au permis valorificarea la un nivel superior a resurselor naturale ale țării. S-a îmbunătățit în continuare repartizarea teritorială a forțelor de producție. Succese de seamă s-au obținut în dezvoltarea științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Marile înfăptuiri în domeniul industrializării sînt rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, a inginerilor, tehnicienilor, a întregului popor, dovedesc priceperea, energia, uriașă lor forță creatoare. (Aplauze). Ele constituie o strălucită confirmare a justeței politicii

(Continuare în pag. a 3-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

partidului, întemeiată pe studierea aprofundată, științifică a realității, pe aplicarea creațiilor a învățării marxist-leniniste la condițiile concrete ale țării noastre.

O puternică dezvoltare a cunoscut agricultura. Rezultatele obținute în această importantă ramură a economiei naționale își găsesc expresia în creșterea producției agricole.

Îată cum se înfățișează dinamica producției în decursul ultimilor zece ani :

	Media anuală în procente		
	1951—1955	1956—1960	1961—1965
— Producția globală agricolă	100	114,4	130,8
— Producția globală agricolă la 100 hectare	100	113,1	126,8
— Producția globală pe o persoană ocupată în agricultură	100	111,7	144,6

Cu toate că a avut loc o profundă reorganizare a producției și a relațiilor sociale, în ciuda oscilațiilor cauzate de influența factorilor naturali, creșterea producției agricole a urmat o linie ascendentă. Este semnificativ că această sporire a avut loc în condițiile scăderii ponderii populației agricole în totalul populației active.

În anul 1965 agricultura a produs 12 milioane 600 mii tone de cereale — cea mai mare producție din istoria țării noastre. (Aplauze).

Datele recensământului animalelor efectuat la începutul acestui an arată importante creșteri : numărul bovinelor a ajuns la peste 4 milioane 900 mii, al porcinelor la peste 5 milioane 300 mii, al ovinelor la peste 13 milioane 100 mii și al păsărilor la peste 40 milioane. Însemnate sporuri s-au obținut la producția de carne, lapte, lână și ouă.

An de an agricultura a asigurat aprovizionarea populației cu produse agroalimentare și a industriei cu materii prime agricole, crearea rezervelor de stat, precum și unele disponibilități pentru export.

Un factor esențial al progresului obținut în agricultură îl constituie sprijinul material acordat de stat, măsurile luate pentru întărirea continuă a bazei tehnico-materiale, pentru aplicarea cuceririlor științei în producție. Ținând seama de importanța deosebită pe care o au mijloacele de muncă mecanice în dezvoltarea producției, statul nostru a orientat cea mai mare parte a celor peste 29 miliarde lei investite în agricultură în perioada șesenalului în direcția înzestrării cu tractoare și mașini agricole ; numărul tractoarelor fizice din agricultură a crescut la 81 000, al semănătorilor mecanice la 66 000, al combinelor pentru cereale păioase la aproape 37 000. Circa 70 la sută din totalul tractoarelor și mașinilor agricole deservesc, prin stațiunile de mașini și tractoare, cooperativele agricole. Progresele realizate în înzestrarea tehnică a agriculturii se oglindesc în reducerea suprafeței arabile ce revine pe un tractor fizic de la 270 de hectare în 1959, la 122 hectare în anul 1965.

Însemnatele eforturi materiale făcute de statul nostru pentru dezvoltarea industriei chimice au permis ca în 1965 în agricultură să se folosească peste 266 000 tone îngrășăminte chimice substanță activă, de 4,5 ori mai mult decât în 1959. La creșterea rodniciei pământului au contribuit investițiile făcute pentru lucrările de hidroameliorații, pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor

Succese s-au obținut, de asemenea, în cercetarea științifică legată de cerințele agriculturii în introducerea rezultatelor acesteia în producție. În anii 1960—1965, cheltuielile pen-

tru cercetarea științifică în agricultură au însumat circa 830 milioane lei. În perioada planului de șase ani statul a acordat țărânilor cooperative, pentru dezvoltarea producției, credite pe termen lung și în condiții avantajoase în valoare de 4 miliarde 400 milioane lei.

Revoluția săvârșită în relațiile de producție din agricultură, în viața socială a satului, lichidarea exploatării și trecerea pe făgașul socialismului au făcut din țărânilor o clasă stăpînă pe mijloacele de producție, pe munca și pe rezultatele eforturilor sale. Proprietatea socialistă asigură unirea forțelor țărănilor în lupta pentru a smulge pământului roade cât mai bogate, garantează repartitia după principiul socialist al cantității și calității muncii fiecăruia, constituie însăși baza vieții noi a țărânilor cooperative, izvorul bunăstării și fericirii sale. (Aplauze). În locul divizării din trecut a satului în clase antagoniste, în exploatați și exploatați, în locul unei țărâni dezbinată de interesul privat, de legile concurenței și de individualismul propriu micii producții de mărfuri, țărânilor cooperative se prezintă azi ca o clasă omogenă, animată de interese comune, unită prin relații de colaborare și întraajutorare reciprocă în lupta pentru construirea vieții noi, socialiste. (Aplauze puternice).

Transformări adânci s-au produs în mentalitatea țărânilor, în atitudinea ei față de muncă, de proprietatea obștească, față de interesele generale ale statului. Țărănilor participă cu avînt sporit la activitatea cooperative, la lupta pentru creșterea continuă a producției agricole, la apărarea și dezvoltarea avutului obștesc, la activitatea generală de construcție a socialismului, la întreaga viață social-politică a țării. Aceasta exprimă ridicarea nivelului conștiinței socialiste a oamenilor muncii de la sate, atașamentul lor față de politica partidului, față de cauza socialismului (Vii aplauze).

Are loc un proces de largire continuă a orizontului politic, cultural și științific al țărănilor, de ridicare a nivelului lor profesional. Din rîndul țărânilor cooperative s-au ridicat numeroși fruntași ai recoltelor bogate, numeroase cadre destoinice care îndeplinesc cu succes funcții de răspundere în cooperativele de producție, în organele de partid, obștești și ale puterii de stat, pînă la forul suprem al țării — Marea Adunare Națională (Aplauze).

Cu toate că au trecut numai patru ani de la încheierea cooperativizării agriculturii, au fost obținute rezultate remarcabile.

Îată cum se înfățișează cifric tabloul general al acestor rezultate :

Unitatea de măsură	1962	1965	1965 față de	
			1962 în %	
Valoarea producției agricole globale	mil. lei	21 201,5	24 899,4	117,4
Producția medie la hectar :				
— griu-secară	chintale	12,2	18,1	148,4
— porumb	chintale	16,0	17,6	110,0
— sfeclă de zahăr	chintale	140,8	171,7	121,9
Densitatea efectivelor de animale la 100 de hectare. (Inclusiv animalele proprietatea membrilor cooperative).				
— bovine	capete	32,9	35,3	107,3
— porcine	capete	36,8	47,0	127,7
Valoarea averii obștești la 100 hectare teren agricol	mii lei	119,8	183,9	153,5
Fonduri fixe la 100 hectare ale cooperative, plus fondurile fixe ale S.M.T.-urilor care deservesc cooperativele	mii lei	167,3	242,4	144,9
Veniturile bănești realizate la 100 de hectare teren agricol	mii lei	81,6	121,4	148,8

Cel mai important rezultat este faptul că producția agricolă globală a sporit în acești ani cu 3 miliarde 700 milioane lei, aproape exclusiv pe seama creșterii producției medii la hectar.

Unul dintre cei mai de seamă indici de progres ce caracterizează activitatea cooperative agricole este creșterea averii obștești la suta de hectare teren agricol cu 54 la sută, în-deosebi la fondurile fixe.

Au crescut veniturile cooperative, și, pe această bază, veniturile țărânilor, care în 1965 au fost cu 1 miliard 300 milioane lei mai mari decât în anul precedent. Dacă adăugăm la aceasta producția obținută pe lotul aflat în folosință personală și veniturile realizate prin vânzarea produselor pe piață, căpătăm imaginea completă a creșterii acestor venituri.

Ridicarea nivelului de trai al țărânilor se reflectă în creșterea consumului de produse alimentare și industriale. În anii șesenalului a crescut consumul de produse alimentare cu conținut nutritiv ridicat — la carne cu circa 33 la sută, la ulei cu 62 la sută, la zahăr cu 50 la sută, la orez cu 76 la sută. Numai prin magazinele din mediul rural s-au vîndut în 1965 mărfuri în valoare de 16 miliarde 600 milioane lei, aproape de două ori mai mult decât cu 6 ani în urmă ; la acestea trebuie adăugate mărfurile cumpărate de la oraș. A sporit considerabil achiziționarea de mărfuri industriale de folosință îndelungată : mobilă, aparate de radio, mașini electrice de spălat rufe, televizoare, frigider, mașini de cusut etc.

Unul din cei mai grăitori indici ai creșterii nivelului de viață al țărânilor îl constituie ritmul impresionant al construcțiilor de locuințe. În ultimii 15 ani au fost construite din fondurile proprii ale țărânilor peste 1 milion case, cu o suprafață locuibilă de 30 milioane 500 mii metri pătrați ; la fiecare 4 familii țărănești una s-a mutat în acești ani în locuință nouă. În aceeași perioadă au fost electrificate peste 6 600 de sate. În orice colț al țării te-ai duce te întîmpină imaginea locuințelor noi, sănătoase, spațioase, te impresionează diversitatea de soluții și stiluri folosite de meșterii țărâni, gustul cu care sînt ornate clădirile, măiestria cu care sînt îmbinate cerințele de confort cu stilul specific artei populare românești. (Vii aplauze).

Partidul și statul desfășoară o intensă activitate pentru ridicarea generală a satului, pentru dezvoltarea învățămîntului, îmbunătățirea asistenței medicale și ridicarea nivelului de cultură al maselor largi ale țărânilor. Rezultatul acestei politici, al condițiilor noi de viață și de cultură create la sate, se oglindește în faptul că din rîndurile țărânilor s-au ridicat zeci de mii de învățători, profesori, medici, ingineri și alți intelectuali care contribuie la înflorirea culturii noastre socialiste.

Realizările cooperative agricole se datoresc activității intense, avîntate, desfășurate de masele țărănești care urmează cu încredere și înfaptuiesc cu entuziasm politica partidului. (Aplauze puternice). Partidul și guvernul dau o înaltă prețuire muncii țărânilor, contribuției sale la progresul economic și social al patriei, la desăvîrsirea construcției socialiste. (Aplauze puternice).

Îngăduiți-mi, tovarăși, să felicit, în numele conducerii de partid și de stat, vrednica noastră țărâni, mecanizatorii, tehnicienii și inginerii din agricultură, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, pe toți oamenii muncii de la sate indiferent de naționalitate — care fac să progreseze continuu agricultura patriei noastre. (Aplauze prelungite).

Succesele obținute în activitatea cooperative agricole de producție exprimă forța și dinamismul agriculturii cooperative, marea sa potențial economic, perspectivele pe care le deschide satului, demonstrează superioritatea relațiilor socialiste de producție în agricultură.

În ultimul timp, pornind de la unele neajunsuri în producția agricolă a unor țări socialiste, ideologi ai burgheziei încearcă să pună în discuție însăși eficacitatea organizării socialiste a satului. Acești domni trec în mod voit sub tăcere succesele obținute de țările socialiste în dezvoltarea agriculturii, a bazei sale materiale și, în mod tendențios, se opresc exclusiv asupra unor lipsuri. În același timp ei par să uite că țărănilor capitaliste le-au trebuit sute de ani pentru a ajunge la nivelul de astăzi al dezvoltării economice, al înzestrării și productivității agriculturii — realizat cu mari sacrificii din partea maselor țărânilor muncitoare, și în general ale oamenilor muncii, prin exploatarea singeroasă a altor popoare, prin înrobirea colonială a numeroase țări menținute și azi în stare de înapoiere economică și mizerie.

(Continuare în pag. a 4-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 3-a)

Desigur, cooperativizarea socialistă nu rezolvă de la sine ridicarea agriculturii, creșterea producției și ridicarea bunăstării țărănimii. Pentru atingerea acestui obiectiv — țelul principal al politicii agrare a clasei muncitoare, a partidului ei marxist-leninist — sînt necesare mari eforturi materiale și organizatorice din partea statului socialist, a țărănimii, investirea unor fonduri însemnate pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale.

Superioritatea orîndurii socialiste constă tocmai în faptul că ea este capabilă să concentreze uriașe mijloace materiale și umane pentru dezvoltarea forțelor de producție din agricultură, pentru perfecționarea continuă a acestei importante ramuri a economiei naționale. Experiența țării noastre dovedește că orînduirea socialistă oferă condiții pentru realizarea unui ritm rapid de modernizare a agriculturii, pentru dezvoltarea producției într-un interval istoric mult mai scurt decît în capitalism. Socialismul eliberează țărănimea de asuprire și exploatare, descătușează forțele creatoare ale maselor, le asigură o viață demnă și îmbelșugată. Practica demonstrează cu puterea de convingere a faptelor că cooperativa agricolă de producție îmbină în mod organic interesele țărănimii cu cele ale întregii societăți, constituie forma de unire a eforturilor oamenilor muncii de la sate și de organizare a producției agricole, valabilă pentru întreaga perioadă de construire a societății socialiste și comuniste. (Aplauze puternice).

Dezvoltarea agriculturii - parte integrantă a desăvîrșirii construcției socialismului

Tovarășii,

Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a elaborat programul dezvoltării multilaterale a societății, înfloririi patriei. Caracteristica esențială a planului pe următorii cinci ani este continuarea neabătută a politicii de industrializare socialistă a țării, garanția progresului economic, a bunăstării întregului popor.

Înfăptuind în ritm intens industrializarea socialistă, partidul nostru acordă o atenție deosebită dezvoltării agriculturii — factor de mare însemnătate în ansamblul economiei naționale, sursă însemnată de sporire a avuției țării. Între industrie și agricultură există o strînsă legătură și condiționare reciprocă. Orice subapreciere a unuia din aceste principale sectoare economice, orice rămînere în urmă a unuia sau altuia, poate provoca disproporții în dezvoltarea economică generală, poate avea repercusiuni negative asupra întregii vieți sociale. Rezolvarea cu succes a sarcinilor complexe din agricultură este o condiție esențială a înfăptuirii întregului program de dezvoltare a patriei noastre, constituie o parte componentă a operei de desăvîrșire a construcției socialiste, a procesului de trecere treptată spre comunism. (Vii aplauze).

Am înfățișat mai înainte tabloul realizărilor obținute în agricultură în ultimii ani. Aceste realizări sînt însă departe de a corespunde posibilităților mari de care dispune agricultura noastră socialistă. Nivelul producției agricole vegetale și animale, precum și productivitatea muncii sînt încă scăzute. Mai mult de jumătate din populația activă lucrează în agricultură. Aceasta arată, tovarășii, ce mari eforturi trebuie să depunem pentru a ridica agricultura la nivelul cerințelor unei economii moderne, avansate, care să asigure în mod constant producții înalte.

Așa cum s-a arătat la Congresul al IX-lea al partidului, în agricultură s-au manifestat o serie de lipsuri. Nu s-a asigurat gradul corespunzător de mecanizare, nu s-au îndeplinit sarcinile privind chimizarea și irigațiile. În cadrul adunărilor generale ale cooperativei agricole, al conferințelor raionale și regionale, care au dezbătut pe larg și cu înalt spirit de răspundere problemele principale ale agriculturii, s-au adus critici îndreptățite organelor agricole și s-au făcut numeroase propuneri de îmbunătățire a conducerii și îndrumării agriculturii cooperatiste. Participanții au relevat cu toată tăria necesitatea concentrării eforturilor țărănilor cooperatori, ale consiliilor agricole și ale uniunilor coopera-

tiste spre sporirea rapidă a producției agricole, întărirea economico-organizatorică a tuturor cooperativei. S-a subliniat în mod special necesitatea de a se acorda un ajutor eficace cooperativei mai slabe în vederea ridicării lor la nivelul celor avansate.

Practica din țara noastră și din alte țări arată că la fel ca în oricare altă ramură a economiei, în agricultură nu se pot obține progrese fără lărgirea și perfecționarea bazei tehnico-materiale, dezvoltarea forțelor de producție. Ținînd seama de aceasta, partidul nostru a elaborat programul complex al unei agriculturi intensive, de mare productivitate. Directivele Congresului al IX-lea al partidului au stabilit ca în anii cincinalului să se investească în agricultură peste 35 miliarde de lei — cu 60 la sută mai mult decît în perioada celor cinci ani anteriori — la care se adaugă încă 9 miliarde de lei investiții în ramurile industriei care deserveșc nemijlocit agricultura.

Cooperativele agricole vor aloca, de asemenea, an de an, fonduri necesare acumulării socialiste, întăririi bazei tehnico-materiale a producției, de aceasta depinzînd rezultatele în producție, veniturile și nivelul de trai al cooperatorilor.

Entuziasm

Sporirea numărului și a varietății de tractoare și mașini agricole va permite ca mecanizarea agriculturii să fie rezolvată în linii generale pînă în 1970. Se impune ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini împreună cu Consiliul Superior al Agriculturii să ia măsuri pentru înfăptuirea la timpul stabilit a sarcinilor de înzestrare a agriculturii cu tehnica modernă.

Sarcini importante în dezvoltarea intensivă și modernizarea agriculturii, în creșterea producției agricole revin S.M.T.-urilor care dețin principalele mijloace de mecanizare a lucrărilor agricole. Mecanizatorii au datoria să-și organizeze mai bine munca, utilizînd mijloacele mecanice cu întreaga lor capacitate, executînd lucrările agricole la timp și la un nivel calitativ superior, preocupîndu-se continuu de reducerea cheltuielilor de producție.

Ca urmare a dezvoltării într-un ritm înalt a industriei chimice, agricultura va primi an de an cantități sporite de îngrășăminte, ajungînd în 1970 la 1 milion 100 de mii tone substanță activă. Ministerul Industriei Chimice, oamenii muncii din industria chimică trebuie să depună eforturi pentru intrarea în funcțiune la termenul prevăzut a noilor capacități de producție, pentru asigurarea cantităților de îngrășăminte stabilite în planul de stat.

În vederea folosirii cu eficiență maximă a îngrășămintelor, Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să organizeze experimentarea pe o scară mai largă a diferitelor sortimente de îngrășăminte, precum și analiza periodică a tuturor tipurilor de sol existente în fiecare unitate agricolă. Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativei Agricole vor trebui să stabilească măsurile necesare pentru aprovizionarea cu îngrășăminte chimice a tuturor cooperativei agricole de producție.

În perioada noului cincinal, din fondurile statului se vor amenaja pentru irigații circa 400 000 de hectare. De asemenea, cooperativele agricole și-au propus să amenajeze prin eforturi proprii suprafețe însemnate. Consiliul Superior al Agriculturii și organele sale

de specialitate centrale și locale trebuie să asigure proiectarea și executarea la timp a amenajărilor din fondurile statului, folosind soluțiile cele mai economice, corespunzătoare condițiilor concrete locale. Totodată, ele vor trebui să acorde asistență tehnică cooperativei agricole care execută lucrări de irigații cu mijloace proprii, precum și sprijinul necesar folosirii eficiente a terenurilor amenajate. Realizarea volumului mare de irigații prevăzut cere din partea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Metalurgice, Ministerului Industriei Construcțiilor luarea tuturor măsurilor pentru producerea și asigurarea materialelor și utilajelor necesare.

În ultimii ani s-au obținut rezultate bune în asigurarea, îndeosebi la grâu și porumb, a unor semințe din soiuri și hibrizi de mai mare productivitate. La o serie de culturi însă, mai ales la cartofi, la trifoi, lucernă și alte plante furajere, la unele plante tehnice și la legume se folosesc încă semințe cu slabe însușiri productive. Consiliului Superior al Agriculturii, institutelor de cercetări și stațiilor experimentale agricole le revine sarcina de a asigura pentru întreaga agricultură

semințe cu valoare biologică ridicată la toate plantele, corespunzător condițiilor fiecărei zone climatice a țării.

O deosebită atenție trebuie acordată dezvoltării zootehniei astfel încît acest sector să-și sporească ponderea în ansamblul producției agricole. În acest scop e necesar să crească numărul de animale, să se îmbunătățească structura efectivelor de bovine prin ridicarea ponderii vacilor și junincilor la cel puțin 50 la sută din totalul acestora. Totodată, vor trebui să se aplice cu perseverență, în toate unitățile, măsurile de selecție și ameliorare a raselor de animale. Ținînd seama de rezultatele recensămîntului animalelor efectuat în acest an, apare necesitatea ca la alcătuirea planurilor de perspectivă pe cinci ani ale tuturor unităților cooperatiste să se prevadă creșteri mai mari ale efectivelor de animale, în mod deosebit la bovine și ovine, față de cele stabilite în Directive. Eforturi susținute trebuie depuse pentru creșterea productivității animalelor, pentru sporirea producției de carne, lapte, lînă, ouă, pentru îmbunătățirea indicilor calitativi la aceste produse. Este necesar să se asigure creșterea producției de furaje la hectar, cultivarea plantelor de nutreț valoroase și îmbunătățirea pășunilor, folosirea metodelor moderne de recoltare, conservare și preparare a furajelor, depunîndu-se eforturi mai susținute în vederea producerii furajelor pe cale industrială.

În ce privește pomicultura și viticultura — ramuri importante ale agriculturii noastre, pentru dezvoltarea cărora dispunem de condiții prielnice — în următorii ani se va continua extinderea plantațiilor pe terenurile erodate, în pantă și pe solurile nisipoase, acordîndu-se în același timp o mai mare atenție întreținerii plantațiilor, combaterii la timp a bolilor și dăunătorilor, aplicării tuturor regulilor agrotehnice în vederea obținerii unor producții ridicate de fructe și struguri.

Ținînd seama de valoarea deosebită pe care o au legumele în alimentația populației, pre-

(Continuare în pag. a 5-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 4-a)

cum și de faptul că producția acestora este sub nivelul cerințelor și al posibilităților vor trebui luate măsuri pentru concentrarea în continuare a producției în bazine și unități specializate, pentru creșterea producției la hectar și aprovizionarea ritmică a populației.

Un rol tot mai însemnat în dezvoltarea agriculturii socialiste, în formarea fondului central de produse agricole îl au gospodăriile agricole de stat. În 1965 ponderea lor în fondul central a fost la grâu de 44,3 la sută, la carne de 31,6 la sută, iar la lapte de 39,5 la sută. Cu toate acestea producția gospodăriilor de stat nu a ajuns încă la nivelul înzestrării lor tehnice. Ținând seama de faptul că în anii următori statul va asigura noi și importante investiții pentru gospodăriile de stat, este necesar, în fiecare unitate, să se organizeze producția și munca după criterii științifice, asigurându-se indici înalți de folosire a bazei lor tehnico-materiale, obținându-se maximum de eficiență economică.

Trebuie să se continue acțiunea de concentrare a producției în unități specializate, să se facă eforturi pentru creșterea producției la hectar, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost, astfel ca fiecare gospodărie agricolă de stat să devină tot mai rentabilă. Gospodăriile de stat trebuie să constituie în mai mare măsură un exemplu de organizare superioară a agriculturii socialiste, de gospodărire exemplară a pământului și a celorlalte mijloace de producție, de asigurare a unei înalte producții în toate sectoarele.

Este necesar ca Ministerul Învățământului și Consiliul Superior al Agriculturii să asigure agriculturii cadre medii și superioare de toate specialitățile, precum și cadre de mecanizatori, să ia măsuri pentru ridicarea nivelului învățământului agricol de toate gradele, în vederea pregătirii temeinice teoretice și practice a viitorilor specialiști agricoli.

În fața oamenilor de știință din institutele de cercetări, stațiunile experimentale și institutele de învățământ se deschide un larg câmp de activitate creatoare. Ei au datoria să-și îndrepte eforturile spre crearea unor soiuri și hibrizi de mai mare productivitate, ameliorarea raselor de animale, rezolvarea problemelor legate de mecanizarea și chimizarea agriculturii, de dezvoltarea irigațiilor, elaborarea unor metode mai eficiente de combatere a dăunătorilor, folosirea cât mai rațională a fondului funciar.

Progresul agriculturii impune concentrarea tuturor forțelor pentru perfecționarea continuă a procesului de producție, pentru sporirea producției vegetale și animale. Sîntem convinși că țărănimea cooperatistă, specialiștii, cadrele de conducere din unitățile socialiste, toți oamenii muncii își vor mări eforturile pentru a pune în valoare tot mai deplin marile posibilități și rezerve de creștere a producției agricole, pentru a face să înflorească tot mai puternic satele țării noastre. (Aplauze puternice).

Unirea eforturilor cooperativelor agricole pe scară raională, regională și pe scara întregii țări

Tovarăși,

Înfăptuirea programului partidului în agricultură cere îmbunătățirea activității organelor de stat și economice. Planificarea și conducerea acestui important sector economic, trebuie să asigure imbinarea intereselor cooperativelor de producție, ale țărânimii, cu interesele generale ale întregii societăți, să creeze condițiile necesare manifestării din plin a inițiativei creatoare a maselor largi, a specialiștilor, a tuturor cadrelor care lucrează în agricultură. Sarcini de mare răspundere revin în acest domeniu Consiliului Superior al Agriculturii, consiliilor agricole regionale și raionale, a căror menire, ca organe de stat, este asigurarea realizării politicii partidului și guvernului în agricultură. În centrul preocupării lor trebuie să stea organizarea pe baze științifice a producției, introducerea și generalizarea în toate unitățile a metodelor agrozootehnice avansate, ridi-

careia eficienței economice a tuturor ramurilor agricole.

Agricultura modernă necesită o planificare științific fundamentată, care să asigure dezvoltarea armonioasă, proporțională a tuturor ramurilor ei de producție. Această sarcină poate fi îndeplinită în cele mai bune condiții numai de stat, prin organele sale de planificare și de specialitate. Iată de ce în procesul desăvîrșirii construcției socialiste crește și mai mult rolul organizator al statului!

Consiliul Superior al Agriculturii, consiliile agricole regionale și raionale poartă răspunderea pentru întocmirea și realizarea planului de producție pentru întreaga agricultură. Împreună cu uniunile cooperatiste, ele au datoria să îndrume și să sprijine cooperativelor agricole în întocmirea planurilor anuale și de perspectivă, corespunzător condițiilor naturale și economice din fiecare unitate. Planurile cooperativelor agricole elaborate cu participarea țăranilor, a specialiștilor, a tuturor cadrelor de răspundere trebuie să fie supuse aprobării adunărilor generale ale cooperativelor.

După încheierea transformării socialiste a satului, numeroase probleme ridicate de noile relații de producție și de creșterea forțelor de producție în cooperative nu și-au găsit soluționarea corespunzătoare; organele agricole ale statului nu au putut asigura îndrumarea permanentă, pe toate planurile, a activității economice și organizatorice a cooperativelor agricole.

Viața a demonstrat că pentru rezolvarea în bune condiții a problemelor complexe ale agriculturii cooperatiste e necesară unirea eforturilor cooperativelor agricole pe scară raională, regională și pe scara întregii țări, crearea uniunilor cooperatiste, ca organe proprii, de îndrumare și conducere a cooperativelor agricole de producție. (Aplauze). Prin constituirea uniunilor cooperatiste — factor de deosebită importanță economică și politică — se creează condiții organizatorice și mai bune pentru încadrarea în mod armonios a agriculturii cooperatiste în procesul legic al dezvoltării întregii economii, se asigură totodată participarea și mai largă a țărânimii la întărirea economico-organizatorică a cooperativelor, la întreaga activitate de conducere a agriculturii.

Aprobarea unanimă de către țărânimă a formării uniunilor cooperatiste cît și a celorlalte măsuri privind agricultura constituie cea mai grăitoare dovadă că acestea răspund unei necesități obiective, oglindesc în același timp hotărîrea țărânimii de a înfăptui neabătut politica partidului, politică ce corespunde intereselor sale vitale, ale întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Uniunile cooperatiste, împreună cu consiliile agricole trebuie să urmărească stabilirea în cooperative a unei structuri raionale a culturilor, folosirea judicioasă a pământului, dezvoltarea zootehnicii. Cheltuielile pe care le fac cooperativele, atît pentru investiții cît și pentru producție, trebuie să fie justificate din punct de vedere economic, să aibă drept re-

zultat obținerea de producții mari, la prețuri de cost cît mai scăzute.

Uniunilor cooperatiste le revine sarcina de a organiza un sistem unitar de evidență a activității economice și financiare a cooperativelor. Ele trebuie să exercite îndrumarea și controlul financiar și contabil permanent al gestiunii cooperativelor, al evidenței și cheltuiirii fondurilor, pentru a preveni și combate orice risipă a averii acestora.

Una din atribuțiile importante ale uniunilor cooperatiste este de a organiza aprovizionarea la timp a cooperativelor cu materiale și utilaje, de a soluționa problema reparării mașinilor, în scopul bunei desfășurări a procesului de producție.

În vederea folosirii cît mai depline a condițiilor naturale și a resurselor materiale de care dispun cooperativele, apare necesitatea inițierii și organizării unor acțiuni comune ale mai multor unități. În adunările generale ale cooperativelor și în conferințele de constituire a uniunilor raionale și regionale s-au făcut numeroase propuneri privind asemenea acțiuni, îndeosebi în domeniul hidroameliorațiilor, amenajărilor pentru irigații, combaterii eroziunii solului, îmbunătățirii pășunilor, construirii de depozite pentru fructe și legume, instalații pentru prelucrarea acestora. Realizarea lor va duce la creșterea producției, la întărirea economică a cooperativelor, la sporirea veniturilor.

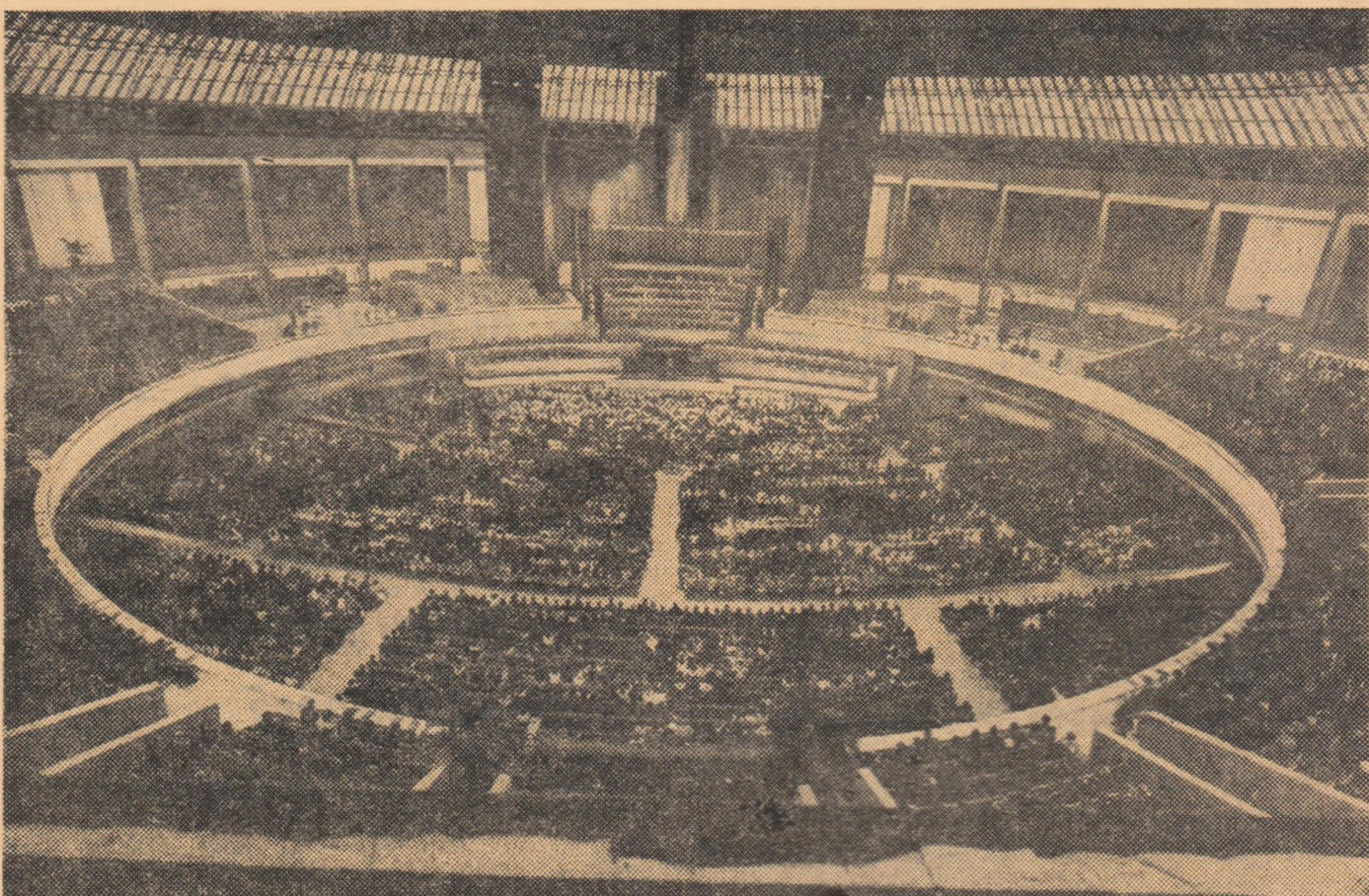
Una din atribuțiile deosebit de importante ce revin uniunilor cooperatiste este asigurarea, în colaborare cu organele de stat, a valorificării în condiții tot mai bune a producției cooperativelor pe calea contractărilor și achizițiilor, a stimulării și orientării producției corespunzător condițiilor și posibilităților cooperativelor, nevoilor lor, precum și necesităților economiei naționale.

Partidul și guvernul au încredințat uniunilor cooperatiste răspunderea contractării și comercializării producției de legume și fructe. Uniunile cooperatiste trebuie să ia măsuri pentru a asigura în cele mai bune condiții aprovizionarea populației, a economiei naționale, realizarea sarcinilor de export. Pe măsura consolidării și a îmbogățirii experienței lor, uniunilor cooperatiste le vor reveni noi sarcini în valorificarea superioară, în semiindustrializarea produselor agricole, creînd condiții pentru folosirea mai deplină a forței de muncă, pentru sporirea veniturilor.

Împreună cu organele agricole de stat, uniunile cooperatiste vor trebui să se preocupe de organizarea cursurilor de ridicare a calificării și specializare a cadrelor de conducere și administrative din cooperative, de funcționarea în cele mai bune condiții a învățământului agrozootehnic pentru pregătirea profesională a masei de țărani cooperatori.

Întreaga activitate a uniunilor cooperatiste trebuie să se desfășoare pe baza principiului muncii colective, a consultării țărânimii cooperatiste, specialiștilor și cadrelor agricole, pe baza conlucrării strînse cu organele de stat. Ele trebuie să se preocupe de rezolvarea la timp a problemelor economice și sociale ce

(Continuare în pag. a 6-a)

Aspect din sală

Expunerea țovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 5-a)

apar în munca cooperativelor, să exercite un control și o îndrumare permanentă asupra întregii activități a acestora.

Măsuri pentru înflorirea multilaterală a satului

Tovarăși,

Noul statut al cooperativelor agricole de producție intruchipează experiența acumulată de agricultura noastră cooperatistă, corespunde stadiului actual al dezvoltării sale, definește locul cooperativelor agricole în societatea socialistă, asigură dezvoltarea și perfecționarea continuă a relațiilor de producție socialiste din satele noastre, dă răspuns problemelor noi apărute în viața internă a cooperativelor agricole și le reglementează pe baza principiilor socialismului.

Noul statut asigură largirea democrației cooperatiste, stimularea spiritului de inițiativă al cooperativelor, subliniază rolul adunării generale, organul suprem al cooperativei agricole — singura în măsură să hotărască asupra întregii activități economice, financiare și organizatorice a acesteia.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită soluționării numeroaselor probleme de ordin social ale țărânimii, ridicării satelor noastre la un nivel de viață tot mai civilizată. Una din problemele actuale arzătoare, a cărei rezolvare cade în sarcina uniunilor cooperatiste, este organizarea sistemului unitar pe întreaga țară de pensionare a țăranilor cooperativiști și în caz de invaliditate — cerință socială care nu-și putea găsi rezolvarea corespunzătoare decât în orânduirea socialistă.

În condițiile dezvoltării construcției de locuințe, ale largirii rețelei comerciale și construirii unor noi instituții social-culturale, o importanță tot mai mare capătă sistematizarea satelor. Amplasarea justă a noilor construcții trebuie să urmărească folosirea rațională a terenului, asigurarea unor condiții optime de utilizare a rețelei de electrificare rurală, a instalațiilor de alimentare cu apă, a unităților comerciale, a școlilor și a celorlalte instituții social-culturale.

Conducerea partidului a hotărât să se intensifice acțiunea de construire a brutăriilor sătești de către cooperativele agricole de producție sau cooperativele de consum, astfel încât să existe brutării în toate comunele patriei noastre.

Cooperarea de consum și cooperarea meșteșugărească trebuie să ia măsuri pentru dezvoltarea rețelei comerciale, unităților de alimentație publică, unităților de prestări de servicii și să asigure o bună aprovizionare a satului cu produse industriale.

Un rol tot mai mare în progresul satului îl au școala, căminul cultural, biblioteca, cinematograful, întreaga activitate de răspundere a științei și culturii. Învățătorii și profesorii, inginerii și medicii, toți intelectualii satelor sint chemați ca și în viitor să-și consacre energia, priceperea și pasiunea pentru ridicarea culturală și spirituală a țărânimii, pentru dezvoltarea conștiinței sale socialiste.

Ansamblul măsurilor economice, organizatorice și social-culturale stabilite de partid va face ca țărânimii să se bucure tot mai mult de binefacerile civilizației, va asigura înflorirea multilaterală a vieții satului — cerință esențială a procesului desăvârșirii construcției socialiste și trecerii treptate la comunism. (Vii aplauze).

Crearea uniunilor raionale, regionale și a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție contribuie la perfecționarea organizării pe scară națională a noii clase a societății noastre — țărânimii cooperatiste, la ridicarea alianței muncitorești-țărănești într-un stadiu nou, superior de dezvoltare. (Aplauze).

Procesul întăririi și cimentării alianței și prieteniei dintre clasa muncitoare și țărânimii cooperatiste, procesul dezvoltării mecanizării, industrializării agriculturii, al ridicării vieții materiale și culturale a țărânimii, vor duce treptat, în perspectivă, la apropierea condițiilor de muncă și de trai de la sat de cele de la oraș, la lichidarea deosebirilor esențiale între cele două clase, la transformarea lor — dacă se poate spune așa — în unica clasă muncitoare a națiunii socialiste române. (Aplauze furtunoase).

Partidul nostru pornește de la teza că for-

mele organizatorice trebuie să corespundă fiecărei etape de dezvoltare socială, economică și politică. Măsurile stabilite în agricultură sint determinate de cerințele obiective ale dezvoltării societății, constituie o generalizare a practicii construcției socialiste în țara noastră. Ele fac parte organică din procesul de desăvârșire a construcției socialiste, de largire continuă a democrației socialiste, asigurând atragerea tot mai largă și mai activă a maselor la conducerea țării. (Vii aplauze).

Sarcini de mare răspundere în înfăptuirea programului de ridicare a agriculturii, a satelor, revin organelor și organizațiilor de partid. În satele noastre lucrează peste 600 000 comuniști, din care numai în cooperativele agricole peste 450 000. Dispunem deci de o puternică forță politică în stare să unească în jurul său masele țărânimii, ale tuturor oamenilor muncii din agricultură, să asigure îndeplinirea cu succes a politicii partidului. (Aplauze). Îmbunătățindu-și stilul și metodele de muncă, comitetele regionale și raionale, organizațiile de partid de la sate trebuie să lărgească și să intensifice activitatea politică și organizatorică, să sporească neîncetat capacitatea lor de unire a eforturilor țărânimii pentru dezvoltarea fiecărei cooperative agricole, pentru înflorirea satelor.

O îndatorire de cea mai mare însemnătate a organizațiilor de partid, a tuturor comunistilor, este aceea de a veghea la aplicarea neabătută a prevederilor statutului cooperativelor agricole, la respectarea strictă a democrației cooperatiste, la întărirea muncii colective.

Comitetele regionale și raionale de partid vor trebui să îndrume activitatea uniunilor cooperatiste, să le acorde ajutor pentru a-și putea îndeplini în bune condiții sarcinile încredințate.

În atenția organizațiilor de partid trebuie să stea activitatea politică și culturală de masă pentru cultivarea atitudinii înaintate față de muncă și proprietatea cooperatistă, combaterea manifestărilor vechilor mentalități și deprinderi, pentru ridicarea continuă a nivelului de conștiință socialistă a țărânimii.

Uniunea Tineretului Comunist trebuie să-și intensifice activitatea de educație a tinerei generații a țărânimii cooperatiste — care prin entuziasmul și energia sa, prin receptivitate la tot ce e nou și înaintat, constituie o importantă forță a progresului în agricultura noastră, în întreaga viață a satului socialist.

Un rol de seamă în ridicarea agriculturii țării îl au masele de femei, inițiativa, priceperea și spiritul lor gospodăresc. Organele și organizațiile de partid trebuie să se îngrijească de promovarea femeilor celor mai destoinice în funcții de conducere în cooperative și în activitatea obștească.

Sfaturile populare trebuie să acorde mai multă atenție realizării acțiunilor de interes comun, exploatații și valorificării depline a resurselor materiale locale în vederea dezvoltării producției agricole, asigurării folosirii cât mai chibzuite a fondului funciar, să-și ridice contribuția în întreaga activitate de dezvoltare economică și social-culturală a satelor. Sintem încredințați că toate organizațiile de partid și obștești își vor îndeplini cu cinste îndatoririle ce le revin. (Aplauze).

Realizările României Socialiste — parte integrantă a procesului de transformare revoluționară a societății contemporane

Tovarăși,

Munca rodnică și creatoare a poporului român, succesele sale economice și politice con-

tribuie la întărirea forței sistemului socialist mondial, la creșterea influenței socialismului în lume, sint parte integrantă a procesului de transformare revoluționară a societății contemporane. (Vii aplauze).

În încercarea de a frâna dezvoltarea social-politică a lumii, cercurile imperialiste și-au intensificat în ultima vreme activitatea agresivă împotriva forțelor progresului și păcii; ele se amestecă în treburile interne ale unor state suverane, pun la cale comploturi și lovituri de stat ale forțelor reacționare, atentează la independența unor popoare. Acțiunile cercurilor agresive arată că, atâta timp cât există, imperialismul continuă să reprezinte o gravă amenințare la adresa păcii și independenței popoarelor, menține pericolul unui nou război mondial.

Desigur, politica agresivă a imperialiștilor este lipsită de perspectivă, condamnată eșecului. Legile istoriei sint implacabile; nici o forță din lume nu poate împiedica popoarele în lupta lor pentru pace, libertate și progres social. (Aplauze puternice). Pe toate continentele cresc forțele antiimperialiste care, acționând unite, pot dejuca planurile agresive ale imperialiștilor, pot asigura pacea și securitatea internațională. (Aplauze).

Partidul și guvernul nostru, animate de o înaltă răspundere pentru securitatea și munca pașnică a poporului român, acordă o deosebită atenție întăririi capacității de apărare a țării, menținerii vigilenței tuturor celor ce muncesc, pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței patriei, a cauzei socialismului și păcii. (Aplauze puternice).

România socialistă militează pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești cu toate țările socialiste, pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările lumii, indiferent de orânduirea lor socială.

Profund atașat principiului că fiecare popor are dreptul sacru de a dispune liber de soarta sa, România socialistă consideră că fiecare popor trebuie lăsat să-și hotărască singur regimul social, politica internă și externă, fără nici un amestec din afară, cere încetarea agresiunii Statelor Unite ale Americii în Vietnam, sprijină lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru libertate și independență. (Aplauze puternice).

Partidul Comunist Român consideră o înaltă datorie internaționalistă a sa, să-și aducă contribuția la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești — principalul factor al progresului social contemporan, al luptei antiimperialiste, al asigurării păcii în lume. (Vii aplauze).

Dragi tovarăși,

Au trecut numai 4 ani de când tot în această sală s-a consfințit încheierea cooperativizării agriculturii. Mulți dintre dumneavoastră ați fost participanți la acest eveniment istoric. De atunci am obținut succese de mare însemnătate în dezvoltarea agriculturii și a vieții satelor patriei noastre.

Primului Congres al cooperativelor agricole — forumul țărânimii cooperatiste din România — care reunește peste 5 500 de delegați de pe întregul cuprins al țării, îi revine îndatorirea de înaltă răspundere de a adopta măsuri menite să deschidă noi căi de înflorire a agriculturii și a satelor patriei. (Aplauze).

În înfăptuirea acestui țel, poporul nostru are o călăuză sigură și încercată — Partidul Comunist Român. (Aplauze furtunoase, prelungite). Întărind alianța clasei muncitoare cu țărânimii, unitatea întregului popor, fără deosebire de naționalitate, înfăptuind neabătut politica partidului, să muncim fără preget pentru a face țara noastră tot mai bogată, tot mai înfloritoare. (Aplauze puternice).

În marea familie a popoarelor socialiste, a tuturor popoarelor lumii, să se înalte peste veacuri tot mai mândră și mai puternică sub soare scumpa noastră patrie, liberă și independentă — Republica Socialistă România!

(Aplauze furtunoase, urale; asistența, în picioare, ovaționează îndelung).

DISCUȚII LA PROBLEMELE CUPRINSE ÎN ORDINEA DE ZI

Cuvîntul tovarășului Ion Spătărelu,

delegat al Cooperativei
Agricole de Producție
„Gheorghe Doja”,
regiunea București

Cu mîndria de a ne ști părtași activi la tot ce schimbă mereu în mai bine viața întregului nostru popor, noi am dezbătut și ne-am însușit hotărârile Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1965, proiectele de statut al cooperativei agricole, ale Uniunilor cooperatiste, precum și al Casei de pensii. În fiecare rînd, în fiecare prevedere a acestor importante documente noi am văzut ogîndite propriile noastre interese și năzuințe, am văzut încă o dată că între cuvîntul și faptele partidului există o strînsă legătură. Acest lucru se desprinde clar și din expunerea ce ne-a fost prezentată azi, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Partidul nostru analizează în fiecare perioadă ce măsuri corespund stadiului în care se află procesul nostru de înaintare pe calea desăvîșirii construcției socialiste, vede ce forme și metode și-au pierdut eficacitatea și, în funcție de condițiile și sarcinile noi ce apar, el propune acele măsuri și hotărîri pe care le cere viața, practica. Apoi partidul nostru trece și se sfătuiește cu poporul, îi solicită experiența în acțiunile pe care vrea să le întreprindă.

Cooperativa agricolă, pe care o reprezintă la Congres, se află situată în inima Bărăganului, avînd șase ani de existență. În acest rîstimp relativ scurt, datorită sprijinului multilateral acordat de statul nostru, avînd mereu sfatul și îndrumarea organelor de partid, la care s-au adăugat hărnicia membrilor noștri cooperatori, am reușit să înscrim numele cooperativei „Gheorghe Doja” pe un loc fruntaș în regiunea București. Noi, foști argați pe pămînturile moșierilor de altă dată, sîntem astăzi stăpînii cîmpiei noastre mînoase a Bărăganului, pe care prin folosirea tractoarelor și mașinilor agricole, a metodelor avansate, prin irigații și folosirea îngrășămintelor am forțat-o să ne dea o producție care înainte era de neconceput pe aceste meleaguri. Stăpînul averii obștești de 13 milioane lei a cooperativei noastre este adunarea generală, a membrilor cooperatori. Acestui stăpîn colectiv și înțelept îi datorăm succesele cu care ne mîndrim astăzi.

Pornind de la condițiile existente în cooperativa noastră, am dezvoltat în primul rînd producția de cereale. În 1965, la grîu am obținut o producție medie de 2 820 kg la hectar, iar la porumb 3 600 kg. Creșterea animalelor, sector care ogîndește caracterul multilateral și intensiv al dezvoltării unei agriculturi moderne aduce cooperativei noastre un venit de peste 2 500 000 lei anual.

După ce a arătat că veniturile obținute din vânzarea produselor contractate s-au ridicat anul trecut la 12 400 000 lei — revenind la suta de hectare 365 000 lei; că valoarea zilei-muncă a ajuns la 52 lei din care 36 în numerar; că la aceasta s-a adăugat suma de 650 000 lei acordată cooperativelor drept retribuție suplimentară, vorbitorul a spus: Să vină oricine dorește la noi și să vadă ce înseamnă socialismul în viața de toate zilele. Dimineața pe ulițele noastre trec țărani cooperatori în convoaie pe biciclete și moto-

ciclete spre locurile lor de muncă. În casele lor, radioul, mobila elegantă, cărțile și hrana bună fac viața oamenilor plăcută, deosebită ca de la cer la pămînt de viața noastră de ieri.

Asigur conducerea partidului că țărani noștri cooperatori nu-și vor nepuceți eforturile pentru a contribui din plin la dezvoltarea agriculturii noastre, la înflorirea scumpei noastre patrii Republica Socialistă România.

Cuvîntul tovarășului Sabin Bec,

delegat al Cooperativei
Agricole de Producție
din comuna Biled,
regiunea Banat

Cooperativa noastră este așezată în plină cîmpie bănățeană pe așa-numita „Șosea a milionarilor” cîntată în proză și versurile scriitorilor noștri, cu holde mînoase, cu cooperatori harnici și pricepuți în meșteșugul obținerii de producții sporite. Prin munca unită a țărănilor cooperatori, avînd în permanență sprijinul statului, cooperativa noastră, a obținut rezultate bune în sporirea producției agricole. În 1965 am realizat la hectar 3 262 kg de grîu, 4 866 kg de porumb boabe și 31 000 kg de sfeclă de zahăr. Avem și un sector zootehnic bine dezvoltat: 3 000 de porci, 1 040 de bovine din care 534 vaci și juninci, iar producția de lapte a crescut la 2 800 litri pe cap de vacă furajată.

Realizarea de producții tot mai mari și, ca urmare, creșterea veniturilor ne-au permis să alocăm la fondul de acumulare sume importante. Averea obștească este în prezent de 22 000 000 de lei, iar valoarea zilei-muncă a fost în anul 1965 de 30 de lei, dintre care 19 lei în numerar.

Așa cum se spune în Banat „noi ni-s făloși cu rezultatele pe care le-am obținut”, însă trebuie s-o recunoaștem că ele nu sînt încă pe măsura condițiilor și posibilităților pe care le avem, a bazei materiale care ne-a fost pusă la dispoziție de către stat. Avem încă mari rezerve pe care nu le-am pus suficient în valoare. O bună parte din terenul cooperativei noastre are o așezare joasă, din care cauză suferă de exces de umiditate. În acești ani — ca să dau un exemplu — pe circa 290 de hectare a trebuit să trecem la scurgerea apelor care băteau. Pericolul nu este încă înlăturat. Stă în puterea noastră să înlăturăm acest neajuns. Sub îndrumarea și cu ajutorul Uniunii cooperatiste raionale, cooperatori din Biled și vecinii noștri din Becicherecul Mic, Dudeștii Noi și Satchinez, ne vom uni forțele, ca în cel mai scurt timp să executăm lucrările de desecări, să ridicăm fertilizarea sulturilor de hectare care în prezent nu ne dau ceea ce noi dorim. Paralel cu acțiunea de desecări ne vom îngriji să extindem suprafețele irigate, folosind în acest scop pinza de apă freatică ce se găsește la adîncime mică.

Producem și putem produce mai mult porumb, cu un preț de cost scăzut. Avem posibilități să sporim producția de furaje prin extinderea suprafețelor cultivate cu lucernă irigată, să folosim mai rațional producția secundară pe care o obținem de la cultura cerealelor. Ținînd seama de toate aceste condiții, ne-am propus, în planul de perspectivă, să dezvoltăm mai mult sectorul zootehnic.

După cum cunoașteți și dv., de curînd am avut cîntea să fim vizitați de conducătorii de partid și de stat. Pentru noi, aprecierea rezultatelor obținute, făcută de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituie o mîndrie și în același timp un îndemn pentru realizarea unor producții și mai mari. Secretarul general al C.C. al P.C.R. ne-a atras atenția, pe bună dreptate, că în planul de perspectivă figurau și cîteva cifre, indici, pe care i-am și atins, dîndu-ne sfaturi prețioase pentru punerea în valoare a posibilităților de care dispune cooperativa noastră.

Asigurăm conducerea partidului și statului că ne vom călăuzi permanent de aceste indicații, că vom face totul spre a obține producții tot mai mari, pentru a asigura astfel creșterea bunăstării membrilor noștri cooperatori și a contribui la asigurarea nevoilor economiei noastre naționale.

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Tîrșe,

delegat al Cooperativei
Agricole de Producție
Chirnojeni, regiunea
Dobrogea

Cooperatorii din comuna Chirnojeni, raionul Negru Vodă, au simțit din plin ajutorul permanent și multilateral al partidului și statului nostru. Mărturie sînt cele aproape 2 000 000 lei credite pe termen lung primite de la înființarea cooperativei și pînă acum, cele 43 tractoare, 24 combine și alte mașini care lucrează în prezent pe ogoarele noastre, cele 410 tone de îngrășămintă chimice cumpărate numai în anul trecut, semințele selecționate și altele.

Cooperativa noastră are o suprafață de peste 5 500 hectare. Datorită extinderii mecanizării și folosirii unor cantități mai mari de îngrășămintă, executării tuturor lucrărilor la timp și la un înalt nivel agrotehnic, în anul trecut noi am obținut în medie la hectar 3 270 kg grîu, 3 650 kg porumb și 1 910 kg floarea-soarelui, ceea ce a însemnat o depășire simțitoare a planului de producție.

Consiliul de conducere al cooperativei, la indicația organelor de partid și de stat, a acordat o atenție deosebită dezvoltării sectorului zootehnic. Producția animalelor a crescut în comparație cu anii din urmă. În anul trecut, de exemplu, am obținut în medie de la fiecare vacă cite 2 293 litri de lapte.

Obținerea unor asemenea producții ne-a permis ca în anul trecut să vindem statului 3 002 tone de grîu și 3 036 tone de porumb, ceea ce a însemnat că din producția obținută la hectar am valorificat 1 766 kg de grîu și, respectiv, 1 959 kg de porumb. Pe această bază, cooperativa noastră a obținut un venit bănesc total de 15 447 000 lei, cu 4 034 000 lei peste prevederile planului. Aceasta a făcut ca retribuția în numerar la ziua-muncă să crească de la 4,65 lei, cit era în 1958, la 43 lei în anul trecut. Totodată, veniturile sporite ne-au ajutat să lichidăm toate datoriile

restante, astfel că în prezent folosim pentru cheltuieli numai fonduri proprii.

În anul 1965 am repartizat pentru fondul de acumulare suma de 1 572 000 lei. Cooperativa noastră are în prezent un fond de bază în valoare de 13 440 000 lei, deci 265 000 lei la 100 hectare și o avere obștească de 18 781 000 lei.

În prezent, toți cooperatorii noștri cer să se valorifice cit mai multe produse în baza contractelor pe termen lung încheiate cu statul, pentru că s-au convins din experiență proprie de importanța acestora în consolidarea economico-organizatorică a cooperativei agricole și creșterea bunăstării lor materiale.

Consider că e bine să amintesc din nou de măsurile pline de înțelepciune ale partidului și statului nostru privind acordarea unor prețuri stimulante pentru produsele agricole.

Proiectul noului statut al cooperativei agricole de producție, proiectele de statut ale Uniunilor cooperatiste și al Casei de pensii, reprezintă o nouă etapă de dezvoltare în care pășesc cooperativele agricole.

Cuvîntul tovarășei Minodora Ciobanu,

delegat al Cooperativei
Agricole de Producție
Săveni, regiunea
Suceava

Am ascultat cu atenție și interes expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu și raportul prezentat în fața noastră, a spus vorbitoarea, și mă declar de acord cu cele arătate aici. Țărani cooperatori din Săveni au dezbătut pe brigăzi, în adunarea generală și aprobat cu entuziasm proiectele de statut ale cooperativei agricole, ale Uniunilor cooperatiste și Casei de pensii, în care văd perspectiva largă ce se deschide înfloririi cooperativei agricole, creșterii bunăstării lor și a nivelului de civilizație a satelor noastre.

Consider, a spus ea, deosebit de importantă aprecierea cuprinsă în proiectul de statut potrivit căreia, creșterea și întărirea proprietății cooperativei agricole este izvorul sporirii continue a producției vegetale și animale, al creșterii nivelului de viață al cooperativelor. Aceasta reprezintă garanția dezvoltării pe o linie mereu ascendentă a unităților noastre, fapt deplin verificat de practică. În cei aproape 17 ani de cînd a luat ființă cooperativa noastră, avuția obștească s-a dezvoltat neconștient și au crescut totodată și veniturile cooperativelor. Dacă în anul 1962 valoarea avuției obștești era numai de 3 milioane lei, aceasta a ajuns în prezent la 8,6 milioane lei.

Aceste succese își au puternice rădăcini în felul cum noi am reușit — în condițiile agriculturii cooperativizate — să folosim sprijinul acordat de stat, forțele și înțelepciunea colectivă, capacitatea de muncă și experiența îndelungată a membrilor cooperatori.

Eu sînt intrutotul de acord cu noul sistem de retribuție prevăzut pentru cadrele de conducere. Noul sistem de retribuție leagă mai bine retribuția noastră de activitatea de producție a cooperativei.

În încheiere, vorbitoarea a spus: În numele membrilor cooperatori din Săveni, mul-

țimesc conducerii partidului nostru pentru grija ce ne-o poartă, prin elaborarea acestor mărețe planuri, care să ne conducă pe noi toți spre o viață mai îmbelsugată, mai fericită.

Cuvîntul tovarășului Ion Delcea,

Erou al Muncii Socialiste,
delegat al S.M.T. Cîrcea,
regiunea Oltenia

Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. au stabilit sarcini de seamă și în domeniul mecanizării agriculturii, stațiilor de mașini și tractoare revenindu-le un rol tot mai însemnat în realizarea politicii partidului la sate.

S.M.T. Cîrcea, unitate în care îmi desfășor activitatea, dispune, ca urmare a grijii partidului și statului pentru dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale a agriculturii, de 287 tractoare, 134 combine, 375 semănători mecanice și alte mașini agricole, cu care deservim un număr de 29 cooperative agricole, care dețin o suprafață de peste 35 000 hectare de teren mecanizabil. Ca urmare a acestei dotări, încărcătura pe tractor fizic a scăzut de la 260 hectare, cit era în 1962, la 114 hectare în prezent, ceea ce ne-a permis să ridicăm gradul de mecanizare la 4,5 hectare arătură normală pe hectarul fizic și să scurtăm durata de executare a lucrărilor.

Colectivul nostru de muncă a pus un accent deosebit pe îmbunătățirea calității lucrărilor executate, fapt ce a făcut ca an de an să crească producțiile medii pe hectar.

Consider că o sarcină importantă de a munci mai mult în direcția valorificării judicioase a fondului funciar. Vorbitorul s-a referit apoi la sprijinul pe care trebuie să-l acorde mecanizarea în vederea extinderii suprafețelor irigate, propunînd ca Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii să studieze posibilitatea adaptării unor dispozitive pe tractorul „Universal” pentru forarea de puțuri.

Aș vrea să arăt, a continuat vorbitorul, că actualul contract tip de lucrări încheiat între S.M.T. și cooperativele agricole, ținînd seama de noile documente care se adoptă, nu mai corespunde în etapa actuală și de aceea este necesară elaborarea unui nou tip de contract. În aceasta propunem să se precizeze cu mai multă claritate obligațiile S.M.T. în ce privește executarea lucrărilor ca perioadă și indici de calitate, modalitatea și răspunderea pentru efectuarea recepțiilor în strînsă concordanță cu noile regulamente de salarizare și premiere a mecanizatorilor. De asemenea, este bine să se menționeze ca obligația a cooperativei agricole, asigurarea condițiilor pentru permanentizarea brigăzilor de tractoare.

În prezent, cooperativele agricole de producție dispun de un parc important de mașini și utilaje proprii, pentru întreținerea și reparația cărora se întîmpină greutăți. Apreciez bine venită propunerea făcută în raportul tovarășului Vasile Vilcu ca pentru început această problemă să fie rezolvată prin S.M.T. și uzinele de reparații.

În numele mecanizatorilor din unitatea și regiunea noastră ne angajăm să depunem toate eforturile și priceperea pentru a transpune în viață măsurile pe care le va adopta Congresul.

Desfășurarea lucrărilor

(Urmare din pag. 1)

creșterea producției vegetale și animale, pentru dezvoltarea și întărirea continuă a cooperativelor agricole.

In aceeași zi, în ședința de după amiază au avut loc discuțiile la problemele cuprinse în ordinea de zi.

Tovarășul Dumitru Tudose, Erou al Muncii Socialiste, președintele Cooperativei agricole din comuna Stoicânești, regiunea Argeș, membru al Comisiei de organizare a Congresului, a prezentat apoi Raportul cu privire la proiectul de Statut al cooperativelor agricole de producție.

In cea de a doua zi a Congresului tovarășul Eugen Alexe, membru al Comisiei de organizare a Congresului, a prezentat raportul cu privire la proiectul de Statut al Casei de pensii și la sistemul de pensionare a membrilor cooperativelor agricole de producție. In continuarea discuțiilor au luat cuvântul numeroși delegați ai cooperativelor agricole de producție; președinți, brigadieri, cooperatori frunțași.

Tovarășul Ion Juga a prezentat apoi raportul comisiei de validare, care a fost aprobat în unanimitate de Congres.

In partea a doua a ședinței de dimineață au luat cuvântul Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii și alți delegați. Tot în această parte a ședinței șefii delegațiilor Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, R. P. Bulgaria, R. D. Germane au salutată Congresul.

In ședința de după amiază au luat cuvântul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor și numeroși delegați precum și șefii delegațiilor R.P. Ungare și R.P.D. Cozene. Delegații au ales apoi în unanimitate comisia de propuneri a candidaturilor pentru Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor de Producție și pentru Comisia de revizie.

Miercuri dimineață au continuat lucrările Congresului cooperativelor agricole de producție. La propunerea prezidiului, Congresul a aprobat sistarea discuțiilor, urmând ca delegații și invitații care au probleme de ridicat să le formuleze în scris și să le depună la secretariat.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvântul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri. Cuvântarea a fost urmărită cu viu interes, fiind subliniată în repetate rânduri de vii aplauze.

In continuare, tovarășul Victor Dușa a prezentat, din partea comisiei de amendamente, propunerile privitoare la proiectele statutelor dezbătute în adunările care au precedat Congresul.

Intr-o atmosferă de entuziasm general, în unanimitate, Congresul a adoptat, pe rând, Statutul Cooperativei Agricole de Producție, Statutul Uniunii Naționale, uniunilor regionale și uniunilor regionale ale cooperativelor agricole de producție, Statutul Casei de Pensii a membrilor cooperativelor agricole de producție.

S-a dat apoi citire proiectului Actului Constitutiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Trecându-se la vot, Congresul a adoptat, în unanimitate, într-o atmosferă de mare însuflețire, documentul care consfințește înființarea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție din Republica Socialistă România.

Trecându-se la ultimul punct de pe ordinea de zi, Congresul, în ședință închisă, a ales prin vot secret Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și Comisia de revizie.

Lucrările Congresului au luat sfârșit.

Un popor își pregătește viitorul

Sub înalta cupolă a pavilionului Expoziției economice naționale, văzuți la parter, delegații Congresului de constituire a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție din Republica Socialistă România aminteau, înaintea deschiderii lucrărilor, de un timp vast, care înmugurește multicolor la începutul primăverii. Erau imaginea țării cu toate regiunile ei țărănești gata să înflorească. Erau capete omeștești, de bărbați și femei; straie străbune și haie din timpul nostru, amestecate, acelea din satul de odinioară cu acelea din oraș.

Cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a venit ca un vânt proaspăt, care a trezit dintr-o dată la viață acest timp primăveratic. Gîndurile, cifrele, perspectivele, soarta țărânimii în trecut, rostul ei de mare importanță în viitorul socialist și comunist, cointeresarea în producția țării în strînsă alianță cu clasa muncitoare, toate acestea au stîrnit entuziasm, fișnit din încrederea în partid, și au făcut să fremete uriașa sală. Suma de treizeci și cinci miliarde lei pentru sprijinirea agriculturii și de nouă miliarde, care să aducă un salt în mijloacele industriale pentru creșterea acestui sector important al producției, nu puteau să nu ațite imaginația acestor oameni deprinși a cugeta în bururi de producție. Dar într-o măsură cel puțin egală le ilumina fețele ideea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole: pentru prima

oară țărâניה e o masă unitară, compactă, conștient organizată în vederea unui destin demn de munca ei rodnică și a unor înalte țeluri slujind întregului popor, liber și independent. Merită să fie deosebit subliniat momentul de patos ce a străbătut sala cînd tovarășul Ceaușescu a arătat că: „Procesul întăririi și cimentării alianței și prieteniei dintre clasa muncitoare și țărâניה cooperatistă, procesul dezvoltării mecanizării, industrializării agriculturii, al ridicării vieții materiale și culturale a țărânimii, vor duce treptat, în perspectivă, la apropierea condițiilor de muncă și de trai de la sat de cele de la oraș, de lichidarea deosebirilor esențiale între cele două clase, la transformarea lor — dacă se poate spune așa — în unica clasă muncitoare a națiunii socialiste române”.

Asculta țara, cîntărea și cugeta pătrunsă de speranță și de încredere.

Privind sala, care simboliza cuprinsul întreg al țării, aveam sentimentul că în fața mea este poporul, nu îngîndurat, ci un popor care-și gîndește și-și pregătește cu temei viitorul său. Afară, babele își scuturau ultimele cojoace mițoase.

Primăvara se ridică prin rădăcini și trunchiuri, din pămîntul întinerit.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ZAHARIA STANCU

președintele Uniunii Scriitorilor

Vă rog să-mi îngăduiți să vă aduc aci salutul fierbinte al Uniunii Scriitorilor din Republica Socialistă România, salutul fierbinte al tuturor scriitorilor noștri. Vă rog, de asemenea, să-mi mai îngăduiți ca, în numele lor și în numele meu, să urez Congresului succesul cel mai deplin.

Am ascultat aci, ca și dumneavoastră, cu deosebit interes și cu adîncă emoție, cuvîntul rostit în fața Congresului, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Expunerea m-a impresionat în mod deosebit pentru cuprinsul său realist și pentru construcția sa științifică și m-a emoționat profund prin poezia sa — o poezie evocatoare, de o înaltă calitate artistică.

Simt nevoia să vă mărturisesc — a continuat vorbitorul — că de ieri dimineață, adică de la deschiderea acestui Congres, și pînă în clipa de față, am ținut mereu ochii deschiși și m-am uitat cînd într-o parte a acestei uriașe săli, cînd în alta. Cu acești ochi am văzut multe. Cu acești ochi, copil fiind, am văzut de aproape răscoalele țărănești din martie 1907 și apoi, tot cu acești ochi, am văzut de aproape represiunile singeroase care au urmat răscoalelor țărănești. Cu acești ochi, tovarăși, am văzut, și nu o dată, cum părinții mei, frații mei, surorile mele și consătenii mei de pe lungă și îngusta Vale a Călmățuiului, au fost loviți și umiliți de stăpîinii moșilor și de slugile stăpînilor moșilor. Cu acești ochi, tovarăși, am văzut suferind de foame și uneori chiar murind de foame sute și mii de țărani. Cu acești ochi, tovarăși, am cercetat în tinerețe, și chiar ceva mai tîrziu, rînd cu rînd și cuvînt cu cuvînt, zbuciumata și cutezătoarea istorie a poporului român, viteaza, aș vrea să spun, istorie a poporului român. Eu cred că nu se poate închipi o istorie a poporului român din care cea mai mare parte a acestui popor — țărâניה — să lipsească. Și totuși, faptul s-a petrecut sub vechile regimuri. Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu a făcut, după părerea mea, mai mult decît oricare altă scriere rostită sau tipărită pînă acum, dreptate țărânimii române.

Acum, tovarăși, sinteți oameni liberi, stăpîni pe

In pauză, la standul de cărți

soarta voastră, faceți politică — politica Partidului Comunist Român, care e partidul nostru — dezbateti împreună cu conducătorii partidului nostru și ai statului nostru, problemele agriculturii noastre, problemele legate de viitorul satelor noastre, de viitorul țării noastre, de fapt problemele noastre de stat.

Sub înțeleapta conducere a partidului comunistilor români în acești douzeci și ceva de ani, am făcut mari pași înainte, ba chiar pași uriași. In bună măsură, am schimbat fața orașelor noastre, și tot în bună măsură am schimbat și fața satelor noastre. Mai mult, am schimbat fața oamenilor, modul lor de a trăi și modul lor de a gîndi, de a judeca, am schimbat, în drum spre deplina bunăstare, substanțial nivelul de viață. Dar sîntem conștienți că încă mai avem multe, foarte multe de făcut în toate domeniile. Din acest Congres va ieși cu mare cîștig agricultura noastră socialistă, țărâניה noastră socialistă și, de fapt, vor ieși cu mare cîștig toate sectoarele de muncă și de producție din patria noastră. Personal, imi îngădui să cred că din acest Congres și datorită acestui Congres — și sectorul în care eu lucrez — sectorul scriitoricesc — va ieși întărit.

Vă este bine cunoscut faptul că unii scriitori au avut strînse legături cu Partidul Comunist Român, încă din greaua perioadă a ilegalității. După eliberare, la chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, scriitorii — și în primul rînd cei mai buni dintre ei — s-au alăturat muncii partidului și luptei partidului. Întregul nostru talent, cît îl avem, bine înțeles întreaga noastră putere de muncă sînt puse în întregime în slujba partidului, în slujba poporului nostru, noi ne inspirăm, pentru scrierea operelor noastre din istoria și viața partidului nostru, din istoria și viața poporului nostru.

Acesta a fost drumul ales de noi atunci cînd ne-am alăturat partidului. Acesta este drumul pe care mergem astăzi. Acesta este drumul pe care vom merge și în viitor.

Nu puține au fost cărțile care s-au bucurat de mare succes în țară și care, trecînd peste hotare, au găsit mii de cititori pe toate continentele globului. Partidul ne-a răsplătit pentru succesele noastre. Cititorii noștri ne-au prețuit și ne-au citit. Dar noi, o spun deschis, nu sîntem mulțumiți cu ceea ce am realizat, nu sîntem satisfăcuți. Industria noastră se dezvoltă în ritm rapid. Satele noastre se înfrumusețează și se îmbogățesc. Oamenii noștri de la oraș și de la sate devin — cum se vede limpede și la acest Congres — alții, oamenii acestui secol de descoperiri epocale în domeniul științei și al tehnicii, oamenii acestui secol de biruință — pe o mare parte a planetei noastre, a socialismului.

Sîntem cu toții hotărîți să muncim laolaltă, cu dragoste, cu rivnă, cu o mare încredere în viitor pentru dezvoltarea acestei patrii, pentru întărirea și înflorirea ei, pentru fericirea noastră și a tuturor celor ce vor veni după noi.

Congres agricol

Din toată țara vin cu pas frumos de nuntă mare și de sîrbătoare. — Ca apele de primăvară-n jos către cîmpia țării, vin cu soare. Și drumurile brazde par, de plug, și-n mers foșnesc ca spicele bogate — ei vin cu-nvestitură de belșug, și de mindrie și de demnitate.

Din Maramureș vin livezi, livezi, cu cîntecele Izei de-ampreună, — te uiți, le vezi, visezi și nu visezi cum vin și cresc și vin și se adună. Banatul și-a trimis șoseaua lui milionară, cu-ășezări vestite. În pălărie, spicul griului și la chimir bancnotele muncite. De la Suceava, căi lactee vin pe drumuri trei, pe drumuri cinci și șapte, — ca norii Cyrus pe un cer senin par drumurile fluvii largi de lapte. Și din Brașov, tractoarele sosesc în șiruri lungi, prin alte nopți și zile, pe frunte au însemnul românesc și românești metale în șenile. Din Dobrogea, de pe pămîntul scump pe unde bradul este aur Daur, sosesce, marlor, solul cu porumb ca bucurie înspicaț în aur.

Sosesce și viile moldovenești să aburească-n prasnice paharul de Ștefan voevod să-aducă vești, că-i voevodul viilor Cotnarul.

Chimia din Craiova a sosit cu o patalama de mare stimă. Sibiul muntenesc, neprihănit, aduce-n lină spumă și lumină.

Și-așa cum vin din zarea viei hîrți fiece sol se-asemuie cu-o rază ce intră-n soare de prin mii de părți.

Și intră la Congres și meditează. Și freamătă. Și, exaltînd, votează.

AI ANDRIȚOIU

Mihai BENIUC